

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

3. i 4. tromesečje
2018.

III tromesečje

---

7. jul 2018.

1. TRUDITE SE DA ZAMISLITE!

*»To bijaše viđenje slave Božje na očima; i kad vidjeh, padoh na lice svoje, i čuh glas nekoga koji govoraše.«
(Jezekilj 1,28)*

Kako će biti kad ugledamo Gospoda Boga po prvi put? Pjesma »Mogu samo da zamislim«, postavlja pitanje:

Kad budem okružen Tvojom slavom kako će se moje srce osećati?

Da li ću zaplesati od radosti, Isuse, ili ću se od strahopoštovanja pred Tobom smiriti?

Da li ću stajati pred Tobom, ili pasti na kolena?

Da li ću pevati 'Aliluja'?

Mogu samo da zamislim!

Jezekilj je bio sveštenik Jevrejima koji su bili u izgnanstvu u Babilonu i imao je viđenje Gospoda Boga (videti poglavlja 1,8,10-11). Opisao je Božju prisutnost kao » i u njoj unutra kao oganj naokolo... kao oganj i svjetlost oko njega... kao duga u oblaku kad je kiša« (1,27-28). Jezekiljev odgovor je bio da je pao na lice pred Njim i saslušao Njegova uputstva.

Apostol Jovan je takođe doživio viđenje Božje prisutnosti. On je bio možda najbliži Isusov prijatelj dok je Isus bio na Zemlji. Na Poslednjoj večeri, pre samog hapšenja i pogubljenja, čitamo da Jovan »sjedeaše za trpezom na krilu Isusovu« (Jovan 13,23). Ipak, kad je Jovan imao viđenje Božijeg Sina u svoj Njegovoj slavi i moći, doživio je slično kao i Jezekilj pade »k nogama njegovijem kao mrtav« (Otkrivenje 1,10,17).

Ne možemo da shvatimo kako je veličanstvena Isusova slava, pa ne znamo kako ćemo se ponašati kad se nađemo u Njegovoj blizini.

14. jul 2018.

2. PRIČA O DVA ROBA

»Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola...«
(Rimljanima 1,1)

Spartak nije samo legendarni lik iz istoimenog filma već istorijska ličnost. Istoričari kažu da je on verovatno bio rimski vojnik koji je dezertirao, bio uhvaćen, zatim prodat kao rob i postao gladijator.

Dok je bio u gladijatorskoj školi u Kapui, Spartak je poveo pobunu gladijatora. To je podstaklo pobunu ogromnog mnoštva robova, čak oko 70.000 njih. U početku je Spartakova vojska robova pobeđivala. Ali su na kraju poraženi i uhvaćeni pobunjenici bili razapeti na krst uz put ka Rimu.

Kakve li suprotnosti između Spartaka i apostola Pavla. Savle iz Tarsa (što je bilo Pavlovo ime pre obraćenja) rođen je kao slobodan čovek, a ipak mu je sudbina bila da bude sluga, rob Isusa Hrista. U devetom poglavlju Dela apostolskih opisan je događaj kad se Savle susreo sa Isusom Hristom, protiv kog se borio. I od tada Mu je služio svim svojim srcem i snagom.

Spartak je bio prisiljen da služi rimskim gospodarima. Ali Pavle je, kao odgovor na Božju milost, dragovoljno postao sluga Isusa Hrista.

U srcu svakog vernika vodi se duhovna borba između greha i pravednosti. Možemo se pokoravati grehu kao što su se robovi pokoravali gospodaru ili možemo potvrdno da odgovorimo na Božju milost kojom nas je oslobodio ropstva grehu (Rimljanima 6:16; Jovan 8:34). Naša najveća sloboda se nalazi u služenju Onome koji nas je stvorio i otkupio.

Isus Hristos je raskinuo okove greha kako bismo doživeli večnu i snažnu povezanost s Njim.

21. jul 2018.

3. LIČNO SPOZNATI BOGA

*»Pokaza putove svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim dela svoja.«
(Psalam 103,7)*

Većina hrišćana priželjkuje da vidi kako Bog čini veličanstvena čudesa, a manje da budu u zajedništvu s Njim i upoznaju Njegove namere.

Iz današnjeg biblijskog citata vidimo da se Bog objavio Izrailjcima kroz moćna dela. Ipak Mojsiju »pokaza putove svoje«. U 33. poglavlju 2. Mojsijeve zapisane su velike krize u kojima je Mojsije iskreno molio Boga: »Ako sam dakle našao milost pred tobom, pokaži mi put svoj, da te poznam i nađem milost pred tobom.« (stih 13). Želeo je da upozna Boga i Njegove namere za Njegov narod više nego da doživi još neko silno delo. Nije onda čudno što je Bog s njim razgovarao »licem k licu«.

Postoji razlika između puteva i dela. Božji putevi ili namere se poveravaju samo onima iz najužeg kruga posvećenih slugu; ostali vernici vide samo Božja dela.

Jedna gospođa shvatila je tu razliku nakon što je provela nekoliko godina u invalidskim kolicima. Jednog dana je sva u suzama molila Boga: »Gospode Bože, mogla bih za Tebe da učinim toliko mnogo, samo da sam zdrava.« Božji odgovor se nije mogao čuti, ali je bio jasan: »Mnogi ljudi rade za mene, ali malo ih je koji žele da mi budu prijatelji.«

Ako zaista želite da lično upoznate Boga više nego što želite da doživite Njegova čudesna dela, bićete i više nego zadovoljni.

Spoznati Boga ne znači samo videti Njegova dela, nego znati i Njegove puteve i namere.

28. jul 2018.

4. RADOSTAN ILI TUŽAN

*»A kad vidješe zvijezdu gdje je stala,
obradovaše se veoma velikom radosti.«
(Matej 2,10)*

Devojčica iz siromašnog dela velegrada razbolela se upravo uoči Božića i odvedena je u bolnicu. Dok je ležala u bolničkoj sobi, čula je kako deca pevaju božićne pesme. Pažljivo je slušala, posebno kad je neko počeo da govori kako je Isus Hristos došao na ovaj svet da otkupi grešne i izgubljene ljude. U dečijoj veri primila je dar spasenja pouzdajući se u Isusa. Posle je rekla bolničarki: »Lepo mi je ovde. Znam da ću uskoro morati kući čim prizdravim, ali povešću Isusa sa sobom. Zar nije divno što se On rodio? Isus je došao da nas spasi, pa je i mene spasio.« »Da«, rekla je bolničarka, »ali to je stara priča.« »Da li vi poznajete Isusa? Izgledate kao da Ga ne poznajete«, rekla je devojčica. »Pa kako ja to izgledam?« - upitala je bolničarka. »Kao većina ljudi, nekako tužno«, odgovorila je devojčica. »Mislim da kad biste stvarno shvatili da je Isus došao da nas odvede na Nebo, bili biste radosni.«

Dolazak Isusa Hrista na ovaj svet pre više od 2000 godina bio je slavan događaj. Ljudi koji su tada čuli radosnu vest da se rodio Spasitelj, sa strahopoštovanjem su se poklonili novom Caru. Pastiri su se vratili svojim stadima slaveći i hvaleći Boga, a kasnije su se mudraci s Istoka iskreno razveselili kad ih je vitlejemska zvezda dovela do deteta Isusa.

Kad jednom upoznamo spasonosnu moć Isusa koji se rodio u Vitlejemu, naše srce će klikatati od radosti. I zato što Isus Hristos živi u nama, radost spasenja treba da zrači iz našeg života.

4. avgust 2018.

5. TRAJNO POUZDANJE

*»...A s nama je Gospod Bog naš da nam pomože
i da bije naše bojeve.«
(2. Dnevnika 32,8)*

Pod snažnim vođstvom kralja Jezequije, Judeja je doživljavala duhovno probuđenje. Rušeni su idoli, Hram je bio obnovljen i narod je ponovo počeo da poštuje Boga. Jezequija je uradio tako po svoj Judeji čineći što je dobro, pravo i verno pred Gospodom, Bogom svojim. A tada, na vrhuncu poslušnosti, odjednom ga je napao Senahirim, zli car-ratnik iz Asirije.

Jezequija je mogao da se razočara u Boga zbog tako iznenadnog obrta prilika. Međutim, on je radije nastavio da se pouzda u Boga. Okupio je narod i rekao: *»... a s nama je Gospod Bog naš da nam pomože i da bije naše bojeve.«* Kakav li je to divan primer snažne vere i pouzdanja!

I ja bih mogao da se poslužim obilnom porcijom Jezequijinog duha. U meni je nešto što želi da Bog uvek nagradi moju odanost i vernost napretkom u životu i trajnom zaštitom. Ali Bog deluje daleko drugačije nego što ja mogu da vidim i postiže svoje ciljeve u mom životu. Moje sadašnje teškoće nisu nikako konačna mera Njegovog blagoslova i ljubavi.

Jezequija je pokazao pravu vernost. Odlučio je da poslušna Boga bez traženja neke garancije sigurnosti i uspeha u životu. I mi, poput njega, možemo da se pouzdamo u Božju prisutnost i moć, i da Mu verujemo čak i u najmračnijim trenucima života.

Kad pogled odvratite od Boga prepreke vam izgledaju ogromne.

11. avgust 2018.

6. IZBAVLJENJE

*»I metnu u usta moja pjesmu novu, hvalu Bogu našem.«
(Psalam 40,3)*

Psalmista nam poručuje da je Bog u njegova usta stavio novu pjesmu, kako bi to bio slavopoj našem Bogu. Ta pjesma mu nije došla baš lako. Naime, piše kako Bog »Izvadi me iz jame, koja buči, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrdi stope moje.«

Ne znamo šta je značila ta jama propasti. Možda neka stradanja ili rezultat psalmistove voljne neposlušnosti Božjim načelima. U bilo kom slučaju, bila je to strašna jama. Mesto neizrecivo jadro, usamljeno, poput tihe smrti, tamo nije mogao da nađe čvrsti oslonac na koji bi stavio svoje noge. Nije mogao da se popne zbog blata. Jedino Bog je mogao da ga izbavi.

Kineski naučnik, koji je prihvatio Hrista kao Spasitelja, govori priču: »Čovek je upao u mračnu, prljavu jamu, trudio se da se izvuče iz nje, ali nije uspevao u tome. Stigao je Konfučije. Ugledao je čoveka u jami i rekao: 'Jadan čovek. Da me je slušao, ne bi nikad u jamu upao.' I otišao. Stigao je i Buda i ugledao jasnog čoveka u jami. 'Jadan čovek. Da je ovde moguće da se popnem, ja bih mu tada pomogao.' I on je otišao. Tada je došao Hristos i rekao: 'Jadan čovek!' I skočio je u jamu i pomogao mu da iziđe iz nje.«

Bog je psalmistu izbavio iz jame. I dao mu je u usta novu pjesmu da peva, koju i mi možemo da pevamo ako smo doživeli Božje izbavljenje iz nevolja i greha.

Svitanje Božjeg izbavljenja dolazi obično kad je trenutak nevolja najmračniji.

18. avgust 2018.

7. BOG NAM GOVORI PREKO HRISTA

*»Bog koji je negda mnogo puta i različnijem načinom
govorio očevima preko proroka, govori i nama
u pošljedak dana ovijeh preko sina.«
(Jevrejima 1,1.2)*

Kad ljudi razgovaraju jedan s drugim, time izražavaju neku vrstu zajedništva. Komunikacijsko dejstvo reči je poput mosta koji spaja dve strane reke. Kad ljudi ne razgovaraju, to znači da među njima nema zajedništva. Pomoću reči možemo sugovorniku da otkrijemo i izrazimo svoje najdublje misli i osećanja. Ali naše reči takođe izražavaju, to jest ocrtavaju naš karakter.

Živi Bog je oduvek govorio čovečanstvu otkrivajući na taj način ko je On i šta misli. Njegova je namera od samog početka bila da uđe u zajedništvo sa svojim stvorenjima. I mada je greh uništio to izvorno zajedništvo, Bog nikada nije prestao da govori. Njegove poruke su u starozavetnim vremenima na razne načine dolazile preko proroka. To je značenje izraza »različnijem načinom« koji nalazimo u današnjem biblijskom tekstu. A tada je, kroz ličnost svog Sina, sve što je želeo da nam kaže postalo stvarnost.

Od trenutka kad se rodio Isus, Bog je počeo da govori na drugi način. Bog je u Njemu samom postao čovek, i to ne samo za Izrailjski narod, nego i za sav ljudski rod. Ličnost Gospoda Isusa Hrista je Božja poruka čovečanstvu. On je došao kao savršeno oličenje Božjih namera te nam razotkrio Očevo srce. U Njemu je Bog, takoreći, sagradio most kojim će vernike privući k sebi. Na taj je način obnovljeno nekad uništeno zajedništvo. Zadatak koji je izvršio Njegov Sin je najveći izraz Njegove ljubavi, ali istovremeno i Njegova konačna reč čovečanstvu.

25. avgust 2018.

8. PRAVI MIR

*»Opravdavši se dakle vjerom,
imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista.«
(Rimljanima 5,1)*

Poznati rok gitarista Džimi Hendriks je živeo nemoralnim životom, koristio droge i vrlo neprimereno se ponašao na pozornici ali i izvan nje.

Godine 1970. Džimi je pri kraju koncerta razbio svoju gitaru. Prema zapisima očevidaca, publika je vriskala od užitka i pljeskala mu, ali odjednom je zavládala apsolutna tišina. Džimi je pao na kolena i ostao u tom položaju nepomičan nekoliko trenutaka. Prekinuo je tišinu pitanjem: »Ako poznajete stvaran mir, hteo bih s vama da popričam iza pozornice.« Očigledno niko nije odgovorio na njegov vapijući poziv. Nekoliko dana nakon toga umro je od prevelike doze heroína. Džimi Hendriks je tražio mir, pravi mir!

Da li poznajete pravi mir? Da li ste otkrili, poput te rok zvezde, da slava, novac i razuzdanost u životu, ne donose unutrašnji mir i sigurnost? Tada u molitvi morate da pronađete nešto drugo. Jedino iskrenim predanjem Hristu možete da doživite pravi mir s Bogom. Otvorite svoje srce Knezu Mira, pozovite Ga u svoj život i prepustite Mu nadzor i vođstvo nad svim vašim zamislima i kretanjima. Tada ćete, uprkos svim burnim događanjima u životu, upoznati mir Božji, upravo onu mirnoću Neba u dubini vaše duše koju daje jedino Bog. »Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskannya vaša. I mir Božij... da sačuva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu.« (Fil. 4,6,7)

Mir preplavljuje dušu kad njome vlada Hristos.

1. septembar 2018.

9. TU JE KAD ZATREBA

*»...I krv Isusa Hrista, sina njegova,
očičava nas od svakoga grijeha.«
(1 Jovanova 1,7)*

Kad sam pre nekog vremena dao krv u ordinaciji za transfuziju, dobio sam letak da pročitam dok mi je krv tekla u posebnu posudu. Na tom letku se nalazio procenat ljudi s različitim krvnim grupama. Evo tog popisa:

- 0 pozitivna - 37%
- A pozitivna - 35%
- A negativna - 6,3%
- B negativna - 1,5%

Najređu, AB negativnu grupu ima svega 1 od 167 ljudi, ili 0,6% celog stanovništva. I poruka koja je napisana na letku je važna: »Najređa krvna grupa je ona koje nema kad vam je potrebna!«

To me je podsetilo na obilje krvi koja je od one vrste uvek na raspolaganju kad vam je potrebna. »... i krv Isusa Hrista, sina njegova, očičava nas od svakoga grijeha.«

Bila je to smrt Isusa Hrista, prolivanje Njegove krvi kojom je zadovoljen zahtev svetog Boga kao plata za naše grehe, kako to stoji u Poslanici Jevrejima 9,12,22. I danas, kad neko u veri zavapi Bogu, pokaje se od svojih greha i moli za oprostjenje, njegova molitva za spasenje biva uslišena.

Duboko sam zahvalan Isusu što je bio voljan da umre na krstu, dajući svoju krv za mene, kako bi mi oprostjenje bilo dostupno kad mi zatreba. Da li ste i vi tako Bogu zahvalni?

8. septembar 2018.

10. GOSPODE, ZAR NE MARIŠ?

»I ustavši zaprijeti vjetru, i reče moru: ćuti, prestani.«

(Marko 4,39)

Dva najznačajnija pitanja postavili su Isusu ljudi koji su Ga iskreno voleli. Kad je žestoka oluja zapretila da potopi lađicu u kojoj su se nalazili na Galilejskom moru, učenici su upitali Učitelja: »Učitelju! zar ti ne mariš što ginemo?« Drugom prilikom, dok je opuštena Marija slušala što Isus govori, napeta Marta koja je došla iz kuhinje, reče Isusu: »Gospode! zar ti ne mariš što me sestra moja ostavi samu da služim?« (Luka 10:40)

Oba su pitanja postavili ljudi koji su bili očevici Isusove moći i očekivali od Njega da deluje i oslobodi ih od straha i teskobe. I kad je izgledalo da Isus ne obraća pažnju na njihove okolnosti, čuo se njihov očajni povik: »Učitelju, zar ti ne mariš?«

Biblija nam ne opisuje ton Isusovog glasa, ali pretpostavljamo da je Njegov odgovor bio nežan i blag. »Zašto ste tako strašljivi?« »Marta, Marta, brineš se i trudiš za mnogo.«

Kad osećamo da smo usamljeni i napušteni pod teškim okolnostima, često vičemo: »Učitelju, zar ti ne mariš?« Ali kad Isus utiša našu oluju i izgovori naše ime, shvatamo da treba da naučimo mnogo više o Njegovom saosećanju prema nama, i poželećemo da se pouzdamo u Njega još više, i da Mu iznesemo sve naše brige.

15. septembar 2018.

11. NE ŽURIM SE

*»I čuvši Isus, otide odande u lađi u pusto mjesto nasamo.«
(Matej 14,13)*

Mnogi ljudi danas žive u žurbi, stalno trče. Smatraju da im jedino brzina kretanja i upotreba svih mogućih sredstava prevoza i ostalih tehničkih pomagala pružaju mogućnost preživljavanja i postizanja zamišljenih ciljeva. Neki se trkaju s autobusima na gradskim linijama, tramvajem ili zamišljenim brzim kretanjima, kako bi sebi dokazali da su uspješni trkači, koji postižu sve na vreme.

Istina, nekad je potrebno da se žurimo, da bismo postigli nacionalni rekord u sportu, ili spasili nečiji život koji se gasi. Ali neprestana žurba može da postane nalik odbrani da ne moramo da odgovorimo na poziv u pomoć onima kojima je ona potrebna. Kad smo opsednuti našim velikim planovima, kao da sve oko nas odjekuje: »Nemoj ni da pomisliš da me prekineš!«

Ko je imao više razloga da se žuri od Isusa? A ipak niko nije tako milostivo odgovarao na potrebe ljudi kao Isus. Jevandelista Matej opisuje događaj kad je Isus otišao lađom na usamljeno mesto da se odmori. Ali kad je ugledao mnoštvo koje se okupljalo, sažalio se nad njima, te je isceljivao bolesnike.

Naravno, nekad je potrebno da se žurimo. Ali postoji i vreme da prihvatimo prekide jurnjave kao Bogom date prilike da pomognemo ljudima oko nas koji su u potrebi. Dakle, sledimo Isusov primer u ophođenju s vremenom i ljudima.

Prekidi naše žurbe mogu biti prilika da poslužimo bližnjima.

22. septembar 2018.

12. DAVID I GOLIJAT

*»A svi Izrailjci kad vidješe toga čovjeka, uzbjegoše od njega,
i bješe ih strah veoma... i izvadi iz nje kamen, i baci ga iz praće,
i pogodi Filistejina u čelo.«
(1. Samuilova 17,24.49)*

Izreku »Kao David i Golijat« upotrebljavamo često kad nekog slabog upoređujemo sa snažnim protivnikom. Taj nejednaki dvoboj između diva Golijata i kasnijeg izrailjskog cara, Davida, opisan je u Bibliji; ali ta priča ima i dublje, to jest duhovno značenje. David je nalik Isusu, dok Golijat, neprijatelj koji unosi strah u svačije srce, ima sva obeležja đavola, neprijatelja Boga i ljudi. Na raspolaganju mu je ogromna moć: u Jevrejima 2,14 piše da ima »državu [moć nad] smrti«. Iako možemo da savladamo strah, od đavola niko nije siguran.

Kad je pravi David, Isus Hristos, Sin Božji, došao na Zemlju kao čovek, svojom smrću je pobedio đavola. Hrist je na krstu predao svoj život i rimski vojnici su videli da je umro. Zatim su ga Njegovi učenici pokopali u velikoj žalosti. Ali tada se dogodilo nešto izuzetno: žene koje su u nedelju došle do njegove grobnice, utvrdile su da je prazna. Anđeo im je rekao: »Što tražite živoga među mrtvima? Nije ovdje; nego ustade.« (Luka 24,5-6)

Hristos je živ! Nadvladao je smrt i porazio sotonu. Više od pet stotina njegovih učenika videlo Ga je vaskrslog (1. Korinćanima 15,6). Isus Hristos nam je objavio: »Ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene ako i umre življeće.« (Jovan 11,25). Svi koji veruju u Njega, na Pobjednikovoj su strani.

29. septembar 2018.

13. NEVEROVATNO?

*»Zar vi mislite da se ne može vjerovati da Bog mrtve podiže?«
(Dela apostolska 26,8)*

Da Isus nije vaskrsao iz mrtvih i da u budućnosti neće doći dan vaskrsenja za nas, tada bi život izgubio svoj smisao. Ako je ovaj život sve ono što čovek ima – nekoliko godina povremenog smeha i plača a zatim potpunog mraka – možemo da kažemo zajedno s apostolom Pavlom: »I ako se samo u ovom životu uzdamo u Hrista, najnesrećniji smo od sviju ljudi.« (1 Kor. 15,19)

Vaskrsenje nije nerazumna i neverovatna zamisao. Vidimo to u mnogim primerima. Na primer, žito spremljeno u faraonskim grobnicama pre tri hiljade godina, otkriveno i posejano u zdravu zemlju je niklo. Mrtvo gotovo 3000 godina, a zatim vaskrslo u novi život! Zapanjujuće, zar ne!

Zašto bi onda bilo neverovatno da Bog vaskrsne mrtvog čoveka? To je pitanje postavio apostol Pavle caru Agripi. Ako je Bog mogao da iz zemaljskog praha stvori ljudsko biće i udahne mu živu dušu, zašto bismo neverovatnim smatrali da taj isti Bog vaskrsne nekog iz mrtvih?

Zaista je neminovno bilo da Isus vaskrsne. Bilo bi neverovatno da nakon čudesnog života kojim je živeo na Zemlji ostane u grobu. Aliluja! Hristos je vaskrsao!

Jedini živi Spasitelj može da izbavi umirući svet.

Neka nam Bog da danas da jasno vidimo, razumemo i prihvatimo istinu, naročito istinu o veličini dela spasenja koje je učinio za nas.

IV tromesečje

---

6. oktobar 2018.

1. ŠTA ĆU ĆINITI?

*»Koji dakle svoga sina ne poštedje, nego ga predade za sve nas...
Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos
još kad bijasmo grješnici umrije za nas.«
(Rimljanima 8,32; 5,8)*

»Šta ću činiti?« upitao se neki bogati poljoprivrednik (Luka 12,17). Zemlja mu je obilno rodila pa se pitao gde da smesti sav taj rod. Razmišljao je o budućnosti pa je izjavio: »Dušo, imaš mnogo imanje na mnogo godina; počivaj, jedi, pij, veseli se!« Drugim rečima: »Uživaj u životu!« Tada mu je Bog progovorio: »Bezumniče! Ovu noć uzeće dušu tvoju od tebe!«

Mnogo vekova pre toga, čuveni izrailjski car Solomun je u svojoj knjizi zapisao: »Ne muči se da se obogatiš, i prođi se svoje mudrosti. Hoćeš li baciti oči svoje na ono čega brzo nestaje?« – Trčati za dobrima ovoga sveta i pritom zanemarivati blago na Nebu, zaista je glupo.

»Šta ću činiti?« Ovoga puta je Bog taj koji to isto pitanje postavlja u poređenju zapisanom u Lukinom jevanđelju 20,13. Tu vidimo neumornu Božju ljubav prema Njegovom nevernom narodu, Izrailju. Dovoljno im je često govorio, ali Ga nisu slušali. »Šta ću činiti? Da pošljem sina svojega ljubaznoga.« Danas i predobro znamo šta su Izrailj i drugi narodi učinili s ljubljenim Božjim Sinom – razapeli su Ga. Ali ipak, Bog nam u svojoj bezgraničnoj ljubavi objavljuje da će svakome ko veruje u Njega podariti večni život.

»Šta ću činiti?« Sada si ti na redu da postaviš to pitanje. Jedini razuman odgovor jeste da verom prihvatiš Božji dar.

13. oktobar 2018.

2. JEDINORODNI BOŽJI SIN

*»Po tom se pokaza ljubav Božija k nama što Bog sina svojega jednorodnoga posla na svijet da živimo kroza nj.«
(1. Jovanova 4,9)*

Jedinorođeni Božji Sin, koji je spomenut u ovom citatu, već je odavno napustio ovaj svet. Njegov zadatak na Zemlji je ispunjen. Dok je bio ovde tek ga je nekolicina ljudi prepoznala kao Božjeg Sina. Jevreji su imali određena očekivanja u vezi dolaska svoga Mesije, ali se zbog njihovog neverovanja ta očekivanja nisu ispunila. Umesto da zavlada, što bi pristajalo Božjem Sinu, On je ovde dole pokorno zauzeo položaj običnog čoveka. Uprkos tome, dao je Izrailjcima dovoljno znakova po kojima su mogli da prepoznaju ko On, u stvari, jeste.

Međutim, pre skoro dve hiljade godina, verske vođe i narod su Ga odbacili i razapeli. Na koji je način Bog pokazao ljubav kad je poslao svog Sina na Zemlju? Nije to učinio samo »čineći dobro i iscjeljujući sve koje đavo bješe nadvladao« (Dela 10,38), jer bi tada samo ograničen broj ljudi imao koristi od toga. Kad su ga razapeli, umro je znajući da će spašavati i buduće naraštaje - pa i nas danas. »Jer i Hristos jedanput za grehe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu.« (1. Petrova 3,18).

Na taj način je Bog pokazao svoju bezgraničnu ljubav prema nama. Hristos nije napustio ovaj svet kao mrtav, već kao vaskrsli Spasitelj. Sada svi »nepravednici« mogu da dođu k Bogu i prime oproštenje. Ali ta radosna poruka Božje ljubavi za čovečanstvo neće se propovedati zauvek. Kada Hristos one koji mu pripadaju uzme k sebi, doći će tome kraj. Zbog toga ti je potrebna prava vera – i to odmah!

20. oktobar 2018.

3. ODAZОВI SE POZIVU

»A kad idah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svjetlost s neba.«

(Dela 22,6)

Prikazani događaj iz Savlova života na neki način se tiče svakog od nas. Dokle god smo živi, naš je život nalik putovanju – putovanju bez zaustavljanja. Pritom je najvažnije pitanje: koje je naše odredište?

Savle je bio obrazovan čovek, teolog koji je potpuno poznao jevrejski zakon – no ipak je bio na pogrešnom putu. Kao strogi farisej smatrao je da mu je dužnost da progoni hrišćane. Čak je mislio da time služi Bogu. Zbog toga je i krenuo na put u Damask. Ali s obzirom na to da je, što se tiče vere, bio na pogrešnom putu, Isus Hristos ga je zaustavio tokom tog putovanja. Zaslepila ga je svetlost s neba, što ga je osvestilo, te je spoznao da je zastranio i da je na putu u propast. Taj je događaj od Pavla učinio drugu osobu. Dogodila mu se potpuna i temeljna promena. Od neprijatelja Isusa Hrista postao je Njegov verni sluga; njegova se mržnja pretvorila u gorljivu ljubav, a fanatizam u istinsku pobožnost. Tako se desio čuveni preobražaj: Savle je postao Pavle.

Svako na svetu bi trebalo da doživi takav preobražaj. Biblija to naziva obraćenjem. Ono se pokazuje kao napuštanje puta samovolje kako bi se sledio Hristos; kao napuštanje širokog puta koji vodi u propast i hod uskim putem života (uporedi sa Matej 7,13-14). Čak i ako Bog ne učini čudo kao s Pavlom, On nas svejedno dovodi pred svoje lice. Može da nas peče savest ili nas ozbiljne okolnosti koje nas snađu u životu mogu upozoriti koliko je isprazan život bez Boga. Bog nam govori na razne načine; ali za one koji se odazovu Njegovom pozivu, počinje Novi život.

27. oktobar 2018.

4. VASKRSENJE

»Zar vi mislite da se ne može vjerovati da Bog mrtve podiže?«

(Dela 26,8)

Postavivši to pitanje caru Agripi, apostol Pavle je izrazio čuđenje što ovaj ne razume Božju narav. Za Pavla je vaskrsenje bilo temeljna stvarnost. Bilo mu je nepojmljivo da drugi mogu da imaju nedoumice u vezi toga. To može da znači jedino da ne poznaju Boga. Vaskrsli Hristos se Pavlu ukazao u slavi i to je ukazanje bilo temelj njegovog poslanja i službe.

Zašto su ljudi danas sumnjičavi po pitanju vaskrsenja, čak i u hrišćanskom svetu – koji se tako nazvao zbog Hrista?! Pre svega, možda zato što je to nešto što ne spada u naše iskustvo. Posmatranje i iskustvo su osnova naše spoznaje te obeležavaju i ograničavaju naše razmišljanje. Ali da bismo upoznali Boga, potrebno je da pođemo dalje od te sfere imajući na umu da je Bog Stvoritelj svega materijalnog. On je svog Duha dao svemu što živi. Takvom Bogu nije teško da vaskrsne mrtve!

Kad već govorimo o tome, vaskrsnuće Isusa Hrista jedna je od najpotvrđenijih činjenica antičke istorije. Većina onoga što znamo o istoriji temelji se na predaji koju su zabeležili istoričari, dok su Hristovo vaskrsenje potvrdili brojni svedoci. Pavle je napisao Korinćanima: »A potom ga vidješe jednom više od pet stotina braće.« (1. Korinćanima 15,6). Kad to ne bi bila istina, do kakvog bi samo javnog protivljenja došlo u ono vreme!

3. novembar 2018.

5. PRAVEDNIKOV VAPAJ

»Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?«

(Matej 27,46)

Svako bi trebalo da na trenutak zastane i razmisli šta znači to što je Hristos zavapio dok je patio na krstu. Te proročanske reči napisao je psalmista David nekih hiljadu godina pre samog događaja (Psalam 22,1). One nam prikazuju teskobnu patnju umirućeg Spasitelja. Bog nije poštedeo svog sopstvenog Sina. Jedan drugi prorok napisao je: »...i dade ga na muke.« (Isaija 53,10). Zašto je to trebalo da se dogodi?

Hiljade vernika znaju odgovor na to pitanje. Svi će oni reći: »Gospod je na krstu okajao moje grehe. Umesto mene je postao žrtva koju je prineo sam Bog, zato što ja nisam mogao da prinesem ništa što bi Bog mogao da prihvati. Vapaj Gospoda mi daje predstavu o tome koliko je greh strašan u Božjim očima. Zbog mojih greha je Isus trebalo da doživi tamu osude. Zbog toga sada slavim svog Gospoda i zauvek ću Mu biti zahvalan zbog Njegove žrtvene smrti. Zato što je Hristos bio napušten, ja ću čitavu večnost biti s Bogom u slavi Neba.«

Vernik vidi i drugu stranu Otkupiteljevog pitanja: »Zašto?« Ono je izraz Hristove čistote i bezgrešnosti. On sam nije dao Bogu povoda da ga ostavi; stoga je s punim pravom mogao da pita zašto je to trebalo da se dogodi.

Svi koji misle da bi u Nebo mogli ući bez vere u Spasitelja, Isusa Hrista, trebalo bi da se zapitaju sledeće: da li bi Bog svog Sina podvrgnuo tolikim patnjama kad bi postojao neki drugi način da čovečanstvo spase od večne osude?

10. novembar 2018.

6. ZATVORENA VRATA

*»A kad bi uveče onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu učenici skupili od straha Jevrejskoga, dođe Isus i stade na srijedu i reče im: mir vam.«
(Jovan 20,19)*

Pokušajmo sebe da zamislimo na mestu Isusovih učenika u predvečerje vaskršnje nedelje i da doživimo osećaje koji su ih obuzimali pre nego se među njima pojavio Gospod, koga su smatrali mrtvim. Bili su u strahu od Jevreja bojeći se njihove mržnje, koju će uskoro doživeti. Kad su se potajno okupili na tom mestu, pažljivo su zatvorili vrata. Odjedamput se, uprkos njihovoj predostrožnosti, među njima našao Isus. Prvo što im je rekao bilo je: »Mir vam!«

Koliki su od nas »zatvorili vrata« iz ovog ili onog razloga! Možda smo to učinili zbog srdžbe, uvrede ili povređenosti, a taj naš stav proteže se mnogo godina u prošlost. Možda smo tokom detinjstva doživjeli nešto neprijatno, nešto što je poremetilo naše odnose s bližnjima, ili se možda ljutimo na Boga za nešto što se dogodilo u našoj prošlosti.

Ta»vrata« nas drže zatvorenim u našem svetu straha. Sprečavaju nas da duhovno napredujemo u duši te naučimo šta je istinska sreća. No, ona zatvorena vrata u Jerusalimu nisu zaustavila Gospoda kad je hteo da uđe – pa ni naša danas to ne mogu. On će svakodnevno ulaziti u tvoje srce i uklanjati svaku prepreku koja paralizuje tvoj duhovni život. Slušaj Ga! On će ti dati oprostjenje greha, zdravlje i radost. Tada ćeš i ti shvatiti šta znače blagoslovljene reči: »Mir vam!«

17. novembar 2018.

7. DAR

*»U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nama, i posla sina svojega da očisti grijehe naše.«
(1. Jovanova 4,10)*

Većini ljudi teško je da veruju u Hristovu prekrasnu, bezuslovnu ljubav prema nama. No On je tu ljubav jasno i veličanstveno dokazao najvećim događajem koji se ikada dogodio u istoriji sveta: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16).

Iako većina onih koji su odgajani kao hrišćani poznaje taj tekst još od detinjstva, još uvek svuda srećemo ljude koji misle da Boga, kako bi ih On mogao voleti, najpre moraju zadovoljiti nekom žrtvom.

Spasenje se ne može kupiti, niti pak mi u sebi samima imamo išta što bismo mogli dati Bogu. Nemojmo prevideti šta govori današnji biblijski tekst: »Ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nama, i posla sina svojega.« Pobuda za spasenje duša potiče od Njega, a ne od nas. Ostvarenje Njegove namere moglo je da dođe samo s Njegove strane. Mi smo po prirodi duhovno »mrtvi za prestupljenja i grijehe svoje« (Efescima 2,1). To sve naše zamisli i napore pred Bogom čini beskorisnim. Oni ne mogu da uklone nijedan jedini greh, niti da nas ikada dovedu do spasenja.

Bog je izveo veliko delo ljubavi: dao je Gospoda Isusa, svog jedinorođenog Sina, tako da svako ko iskreno prizna svoju životnu krivicu (uključujući i one koji izgledaju kao beznadežni slučaj) kao besplatan dar dobija spasenje, oprostjenje i mir.

24. novembar 2018.

8. VETROVI LJUBAVI

»Koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav.«

(1. Jovanova 4,8)

Neki čovek je na svojoj štali postavio vetrokaz na kom je pisalo: »Bog je ljubav.« Kad su ga prijatelji upitali zašto je to napisao, odgovorio je: »Zato da me podsjeća da bez obzira koji vetar duva, Bog je uvek ljubav.«

I kad zapuše 'jugo', blagi i topli povetarac koji donosi kišu blagoslova, Bog je ljubav. »Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svetlosti.« (Jakov 1,17)

Kad zaduva hladan 'severnjak', vetar nevolja i tegoba, Bog je i tada ljubav. »A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro.« (Rimljanima 8:28).

Kada zaduva 'zapadnjak' i šiba nas svom svojom žestinom kao da kažnjava, Bog je ljubav. »Koga ljubi Gospod onoga i kara.« (Jevrejima 12,6).

Pa kad zaduvaju 'istočni' vetrovi i prete da nas zbrišu s lica zemlje, Bog je ljubav. »A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svojemu.« (Filipljanima 4,19).

Možda ste obeshrabreni i očajni. Ako jeste, setite se da se Bog i dalje brine za vas. To što sada proživljavate ili je Bog poslao ili dopustio da se dogodi kako bi na kraju ispalo dobro.

Da, bez obzira koji vetar duva, Bog je uvek ljubav.

Naravno, Bog je ljubav, to svedoči Njegova neizmerna milost na svim putevima kojim idemo. Nadamo se Njegovoj dobroti i milosti kojom nas održava i čuva.

Nijedna tegoba i nevolja nas neće uznemiriti ako znamo zašto Bog dopušta da nam se to događa.

1. decembar 2018.

9. NIŠTA NIJE SIGURNO

*»Vi koji ne znate šta će biti sutra. Jer šta je vaš život?
On je para, koja se zamalo pokaže, a potom nestane.«
(Jakov 4,14)*

U novembru 1975. godine veliki teretni brod je potonuo u hladnom moru za vreme žestoke oluje. Samo nedelju dana pre te tragedije, glavni brodski oficir je napisao svojoj ženi: »Možda ću doći kući osmog novembra. Međutim, ništa nije sigurno!« Te su njegove reči objavile dnevne novine uz imena 29 nastradalih prilikom brodoloma.

Ne prođe nijedan dan, a da se ne uverimo kako naš ovozemaljski život može da se završi svakog trenutka. Pročitajmo samo umrlice u dnevnim novinama! Jedna poruka glasno i jasno odzvanja: »Danas smo ovde, ali već sutra možemo otići s lica ove zemlje!« Dakako, Biblija nam to vrlo jasno ističe: »Jer šta je vaš život? On je para, koja se zamalo pokaže, a potom nestane.«

Da li je zato naša jedina sigurnost svest da u bilo kom trenutku možemo da nestanemo u večnosti? Nikako! Isus Hristos je sidro naše duše. On je platio kaznu za naše grehe kad je umirao na golgotskom krstu. I ako priznamo svoju krivicu pred Bogom, dobićemo oproštenje i večni život ako se pouzdamo u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja. Obećao je da nas nikad neće napustiti, pa ni u trenutku smrti.

Da li vam se zemaljski život čini ispraznim, jer ništa nikad nije sigurno? Pa, pouzdajte se onda u Hrista! On će vam dati radosnu sigurnost i bićete svesni da vam je već sada osigurana večnost s Bogom. Život je nesiguran, smrt je sigurna. Greh je uzrok, a Hristos je rešenje.

Nikad nije prerano prihvatiti Hrista, ali u svakom trenutku može biti prekasno.

8. decembar 2018.

10. BLAGOSILJAJ DUŠO MOJA GOSPODA

»Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijedno dobro što ti je učinio. On ti prašta sve grehe i isceljuje sve bolesti tvoje; Izbavlja od groba život tvoj, venčava te dobrotom i milošću; Ispunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja.«

(1. Samuilova 15,19)

Ovde se David obraća svojoj duši. U stvari, on govori svojoj vlastitoj duši: »Ne budi lenj Davide, ne budi nezahvalan, ne zatvaraj se. Zahvali Bogu za sve što ti daje.« I onda, nabraja redom šest specifičnih blagoslova zbog čega to treba da radi.

- 1) Gospod prašta sva tvoja bezakonja.
- 2) Gospod zaceljuje sve tvoje bolesti.
- 3) Gospod iskupljuje dušu tvoju od uništenja.
- 4) Gospod te kruniše dobrotom i milošću.
- 5) Gospod ispunjava tvoje želje, daje ti dobre stvari.
- 6) Gospod te podmlađuje – obnavlja tvoj organizam.

Draga braćo i sestre, poštovani prijatelji Božje reči, ako razumemo ovih šest nepromenljivih blagoslova milosti Gospodnje koji su nam dostupni svakoga dana, onda ne možemo ni mi ostati ravnodušni. Znati ili samo umom verovati u to koliko je Bog dobar nije dovoljno, već da bi tu istinu prisvojili za svoju dušu, moramo to praktično iskazati, poput Davida: Ispovediti ustima svoju veru u takvog Gospoda.

Ne ispovedati svoju veru u blagoslove Gospodnje, je siguran dokaz da smo zaboravili a još gore sebe distancirali od Njegovih blagoslova. Jedan od načina da se dobrota Božja ne zaboravi jeste da se nje prisećamo i zahvaljujemo Bogu za sve specifične blagoslove, poput Davida. Ovakav stav će da probudi našu dušu i blagoslovi (razveseli) Gospoda, i mi ćemo uzeti aktivno učešće u Njegovim posebnim blagoslovima koje ima za nas.

15. decembar 2018.

11. DVA VITLEJEMA

*»Duh Sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjениće te.«
(Luka 1,35)*

Rođenje Isusa Hrista se razlikovalo od svih drugih rođenja. Njegovo začeće je bilo natprirodno. Anđeo je rekao Mariji: »Duh Sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjениće te.« (Luka 1,35) Dete začeto u njoj bilo je s drugog sveta. I tako je trebalo da bude, jer je dete kog je Marija rodila bio Emanuilo, »S nama Bog« kako to opisuju Isaija 7,14 i Mihej 1,2-3.

Dete rođeno u Vitlejemu imalo je nebesko poreklo. Bog se spustio na Zemlju u obliku i prirodi Marijinog deteta. Na ovaj svet je došao odozgo, a Njegovo utelovljenje je omogućilo naše otkupljenje od greha i večnu budućnost s Bogom.

Razmislite o svemu tome. Naše ponovno rođenje, naša obnova, takođe dolazi iz drugog sveta. Isus je rekao da se nanovo rađamo »Od Duha« (Jovan 3,3, 7-8). Naše spasenje nije zemaljskog porekla, već dolazi od samog Boga kroz Isusa Hrista pomoću Njegovog Duha. Zapravo, naše srce postaje »Vitlejemska štalica«, mesto u kom je Isus došao na ovaj svet. Njemu otvaramo svoja vrata verom i On se u nama rađa pomoću sile Duha Svetoga.

Isusa drugima objavljujemo u snazi koju je svojim Duhom usadio u nas. On zadire u sva područja našega života. Mi smo zaista »Vitlejem«, mesto Isusovog rođenja, mesto Njegovog ulaska u današnji svet.

22. decembar 2018.

12. PREDIVNA MILOST

*»Jer gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat.«
(Rimljanima 5,20)*

U osamnaestom veku Džon Njutn je trgovačkim brodom krenuo na put sa svojim ocem. Uskoro je njegov otac prestao da plovi, a Njutn je bio primoran da služi na ratnom brodu. Suočen s nepodnošljivim okolnostima, dezertirao je i nakon toga zahtevao da ga prebace na brod koji je prevozio robove iz Afrike.

Njutn je vremenom postao tako neosetljiv prema ljudskoj patnji da je konačno postao kapetan svog broda koji je prevozio robove. I 10. maja 1748. godine njegov život se zauvek promenio. Brod je upao u strahovitu, žestoku oluju. I baš kad je izgledalo da će brod potonuti, Njutn je glasno povikao: »Gospode Bože, smiluj nam se!«

Te je noći u svojoj brodskoj kabini počeo da razmišlja o Božjoj milosti. Verom u Hristovu žrtvu koju je On podneo i radi njega, Džon Njutn je doživeo Božju predivnu milost na vrlo ličan način. Vremenom je napustio trgovinu robljem i krenuo u hrišćansku službu. Mada je postao propovednik jevanđelja, zapamćen je najviše po poznatoj pesmi »Predivna milost« (engl. Amazing Grace) koja je postala vrlo omiljena širom sveta. To je zaista dirljivo i zapanjujuće svedočanstvo njegovog ličnog iskustva.

Božji Duh nas osvedočava o grehu i daje nam snagu da greh odbacimo i pokajemo se. Kad prihvatimo Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja, On čini za nas sve ono za šta sami nemamo snagu. Eto, to je predivna milost.

Sad slavim milost beskrajnu, što grešnog spasi me, izgubljen lutah, nađen sam, slep bejah, sad vidim gle!

Bog milošću prihvata one koji ne zaslužuju nikakvu milost.

29. decembar 2018.

13. KAKO GA SLAVITI

»Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje!«

(Luka 19,38)

Pobedonosni ulazak Isusa Hrista u Jerusalem samo nekoliko dana pre smrti, prikazuje Isusa kao Gospoda. Kad je Isus poslao učenike da Mu dovedu mlado magare na kome će jahati, rekao im je da kažu vlasniku: »Ono Gospodu treba!« I kad je svetina uzvikivala slavu Njemu u čast, izgovarali su 26. stih iz 118 psalma: »Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!«

Isus je Gospod. Njegovo je ime jedinstveno i iznad je svačijeg imena, kako je to napisao Pavle u Filibljanima 2,9. Kao deo Isusovog celovitog imena, reč 'Gospod' se odnosi na Njegovu suverenost, vladalački položaj. On je Car, i svaki vernik koji u Njega veruje član je Njegovog carstva.

Isusa postavljamo za Gospodara i Gospoda našeg života kad se klanjamo Njegovom carskom upraviteljstvu. To znači da živimo u potpunoj pokornosti Njemu. Ne možemo tada biti poput čoveka koji je tvrdio da je hrišćanin, a ipak je nezakonito postupao i živeo nemoralno. Kad mu je njegov dušebrižnik prigovorio, nadmeno je odgovorio: »Ništa vi ne brinite, sve je u redu. Ja sam samo loš hrišćanin.« Nije to u redu! Nikako! Ne za člana Hristovog carstva. I ove Subote slavite i uzdižite Isusa svojim delima, kao i svojim rečima. Tada se možete udružiti s ostalima u objavljivanju istine: »Isus je Gospod!«

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2018.
Za internu upotrebu

adventistička misija 60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA